
Kietlice, st. 14, gm. Głubczyce, woj. opolskie, AZP 98-36/72

Informator Archeologiczny : badania 33, 30-31

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

wymiarach około 0,55 x 0,50 m (obiekt częściowo zniszczony przez ciężki sprzęt). Jej wypełnisko stanowiła ciemnobrunatna próchnica przemieszana z ochrą barwy ceglastej. Z jamy wyeksplorowano 136 kości szkieletu bydłęcego. W związku z tym odkryciem przystąpiono na wyznaczonym terenie do ratowniczych badań wykopaliskowych. Przebadano powierzchnię 6 arów. Nie odkryto kolejnych obiektów.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN, Oddział we Wrocławiu, i są w trakcie opracowania.

Nie planuje się prowadzenia dalszych badań.

KICHARY NOWE, st. 2, gm. Dwikozy, woj. świętokrzyskie, AZP 88-73/18

- osada grupy samborzecko-opatowskiej (neolit)
- osada kultur ceramiki wstęgowej rytej (neolit)
- cmentarzysko kultur pucharów lejkowatych (neolit)
- osada kultury amfor kulistych (neolit)
- cmentarzysko grupy sandomiersko-krakowskiej ceramiki sznurowej (neolit)
- cmentarzysko kultury mierzanowickiej (wczesna epoka brązu)
- osada kultury trzcinieckiej (starsza epoka brązu)

Ratownicze badania prowadziła Hanna Kowalewska-Marszałek. Finansował Instytut Archeologii i Etnologii PAN w Warszawie i Urząd Gminy w Dwikozach. Trzynasty sezon badań. Badaniami objęto powierzchnię 204 m².

Celem badań było dokończenie eksploracji obiektów rozpoznanych częściowo w latach ubiegłych, odsłonięcie i przebadanie dalszych partii cmentarzyska kultury ceramiki sznurowej i kultury mierzanowickiej, w tym określenie jego zasięgu od strony południowej i zachodniej.

Wyeksplorowano w całości 3 groby. Pierwszy to grób niszowy kultury ceramiki sznurowej (jednostka stratygraficzna 188) w wyposażeniu zawierający 2 naczynia, 2 siekiery krzemienne, miedziany naszyjnik, 2 zausznice ze złotego drutu, kołczan z krzemiennymi grocikami strzał, drobne narzędzia i półsurowiec krzemienno-kościenny oraz kościane szydło. Dwa pozostałe to groby kultury mierzanowickiej (jedn. stratyg. 196 i 197). Pierwszy z nich posiadał wyposażenie w postaci naczyń, kościanej szpili i szydła oraz paciorków z muszli, z których część pierwotnie była naszyta prawdopodobnie na tkaninę w formie aplikacji, część stanowiła kolbę. Drugi grób pozbawiony był wyposażenia. Ponadto rozpoczęto eksplorację dwóch obiektów osadowych (półziemianek) kultury lendzielskiej (jedn. stratyg. 184) i kultury trzcinieckiej (jedn. stratyg. 168), w wypełniskach zawierających bogaty inwentarz zabytków ruchomych. Zarejestrowano także (bez eksplorowania) pozostałości kolejnych grobów, zapewne kultury mierzanowickiej, i obiektów osadowych.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN w Warszawie.

Badania będą kontynuowane.

KIETLICE, st. 14, gm. Głubczyce, woj. opolskie, AZP 98-36/72

- osada kultury pucharów lejkowatych (neolit)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu i wrześniu przez Mirosława Furmanka (autor sprawozdania) i Artura Rapińskiego. Finansowane przez WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 306 m².

Celem badań było wstępne rozpoznanie zasięgu stanowiska, określenie jego charakteru pod względem funkcji oraz chronologii i przynależności kulturowej, jak również określenie stanu zachowania niszczonego relikwiarza osadnictwa.

W trakcie badań założono 7 wykopów badawczych. Wykopy I-III/99 założono w miejscu występowania największej ilości materiału powierzchniowego. W ich obrębie nie odkryto żadnych trwałych pozostałości osadniczych. Nieliczny materiał zabytkowy wystąpił tu w warstwie ornej.

Kolejne wykopy miały za zadanie rozpoznanie części osady znajdującej się w pobliżu kulminacji wzgórza. W obrębie wykopów IV-V/99 nie znaleziono nieruchomych obiektów archeologicznych. Wystąpiły tu tylko pojedyncze wyroby krzemienne zalegające w warstwie ornej.

W dalszych wykopach: VI/99 i VII/99 zarejestrowano pozostałości obiektów nieruchomych składających się na pierwotną architekturę osady w Kietlicach. W zachodniej części wykopu VII/99 zarejestrowano obiekt 1/99. Obiekt ten znajdujący się w pewnej części poza wykopem miał ponad 8,5 m szerokości. Głębokość jego sięgała blisko 1,8 m od powierzchni stanowiska. Strop jego był silnie zniszczony współczesną orką. Obiekt ma nieregularny, nieckowaty przekrój. Wypełnisko jego jest warstwowane.

Kolejny obiekt manifestujący się początkowo jako niewielkie, nieregularne zaciemnienie na tle calca wystąpił w obrębie wykopu VI/99. Po doczyszczeniu jego stropu okazało się, że jest to fragment obiektu o kształcie kolistym i średnicy ponad 3 m. Obiekt nie został wyeksplorowany ze względu na wyczerpanie się funduszy na prowadzenie badań.

We wschodniej części wykopu VI/99 zarejestrowano dodatkowo zaciemnienia, które mogą się okazać zniszczonymi orką stropami kolejnych obiektów.

Ze względu na brak funduszy nie podjęto dalszej eksploracji tej części wykopu.

W trakcie badań odkryto bogaty materiał zabytkowy świadczący o funkcjonowaniu zróżnicowanych form rękodziela w obrębie osady kietlickiej, a także o zasięgu i kierunkach powiązań tutejszych mieszkańców z innymi obszarami. Składa się na niego ponad 2000 fragmentów ceramiki naczyniowej, ponad 500 wyrobów krzemienych, związanych z pełnym cyklem wytwórczym oraz wykorzystywaniem tych wyrobów, polepa, 4 siekierki kamienne, 2 toporki kamienne, fragment dłuta kamiennego, fragmenty żaren i rozcieraczy kamiennych, 4 przęśliki.

Odkryty zespół materiałów zabytkowych wiązać należy z osadnictwem kultury pucharów lejkowatych. Sugerować można, że osada ta funkcjonowała w starszej fazie rozwoju kultury pucharów lejkowatych na terenie Górnego Śląska.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Badaniach Archeologicznych na Górnym Śląsku i Ziemiach Pogranicznych w latach 1999-2000”, 2002, s. 128-134.

Badania będą kontynuowane.

Klonówka, st. 7, gm. Starogard Gdański, woj. pomorskie, AZP 19-44/6 – patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Klonówka, st. 46, gm. Starogard Gdański, woj. pomorskie, AZP 19-44/22 – patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

KONARY, st. 1, gm. Osiecin, woj. kujawsko-pomorskie

- osadnictwo neolityczne: kultury lendzielskiej, kultury ceramiki wstęgowej rytej (faza nutowa), kultury amfor kulistych (fazy sznurowa i bezsznurowa)
- osadnictwo kultury przeworskiej (okres wpływów rzymskich)
- wczesna faza wczesnego średniowiecza

Kontynuacja badań wykopaliskowych w rejonie Brześcia Kujawskiego prowadzona była przez Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi. Badania sfinansowane z funduszy Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi i Urzędu Gminy w Osiecinach. Kierował nimi doc.